

ministra właściwego do spraw zagranicznych, Okręgową Komisję Wyborczą w Warszawie właściwą dla okręgu wyborczego nr 4 o liczbie potrzebnych kart do głosowania.

§ 2. Minister właściwy do spraw zagranicznych, o ile to jest możliwe, zapewnia dostarczenie konsulom kart do głosowania przekazanych przez komisję, o której mowa w § 1.

§ 3. 1. Jeżeli do 7 dnia przed dniem wyborów do konsula nie zostaną dostarczone karty do głosowania wydrukowane w kraju, konsul sporządza je w brzmieniu przekazanym przez Okręgową Komisję Wyborczą, według wzoru i w sposób określony w uchwale Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 8 marca 2004 r. w sprawie wzoru karty do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego (M. P. Nr 12, poz. 194).

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, na karcie, w miejscu przeznaczonym na pieczęć okręgowej komisji wyborczej, umieszcza się odcisk pieczęci konsula.

§ 4. Jeżeli sporządzenie karty do głosowania według wzoru, o którym mowa w § 3, nie jest możliwe,

konsul sporządza kartę do głosowania w brzmieniu przekazanym przez Okręgową Komisję Wyborczą, według wzoru i w sposób określony w uchwale Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 5 kwietnia 2004 r. w sprawie wzoru karty do głosowania w obwodach utworzonych za granicą i na polskich statkach morskich, w wyborach do Parlamentu Europejskiego (M. P. Nr 17, poz. 289).

§ 5. Konsul przekazuje obwodowej komisji wyborczej, za pokwitowaniem, otrzymane lub sporządzone przez siebie karty do głosowania.

§ 6. W sprawach nieuregulowanych niniejszą uchwałą stosuje się odpowiednio przepisy uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 12 marca 2004 r. w sprawie zasad drukowania i przechowywania kart do głosowania oraz trybu ich dostarczenia obwodowym komisjom wyborczym w wyborach do Parlamentu Europejskiego, zarządzonych na dzień 13 czerwca 2004 r. (M. P. Nr 14, poz. 224).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej:

F. Rymarz

315

POSTANOWIENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 21 kwietnia 2004 r.

w sprawie ostatecznych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r. w sprawie ustanowienia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, pochodzących z Republiki Białoruś, po cenach dumpingowych

Na podstawie art. 36 ust. 1 i 2 w związku z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 125, poz. 1063 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2261), po ponownym rozpatrzeniu decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r. w sprawie ustanowienia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych

z poliestrów, pochodzących z Republiki Białoruś, po cenach dumpingowych (M. P. Nr 25, poz. 524), zwanej dalej „decyzją z dnia 3 sierpnia 2000 r.”, dokonuje się ostatecznych ustaleń co do występowania dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy nimi.

I. Opis stanu faktycznego

Postępowanie dotyczące białoruskich syntetycznych włókien ciętych z poliestrów zostało wszczęte na wniosek firmy ELANA S.A. z Torunia postanowieniem Ministra Gospodarki z dnia 14 maja 1999 r. w sprawie wszczęcia postępowania antydumpingowego w związku z domniemaniem przywozu na polski obszar celny syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, pochodzących z Republiki Białoruś, po cenach dumpingowych i wyrządzenia przez ten przywóz szkody przemysłowi krajowemu (M. P. Nr 18, poz. 247).

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie §1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

Postępowanie to zakończone zostało decyzją Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r. Środek ochrony ustanowiony został na okres 5 lat.

W dniu 8 września 2000 r. firma KHIMVOLOKNO Mogilev Production Association — Białoruś złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r. W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy Minister Gospodarki decyzją z dnia 17 listopada 2000 r. (M. P. Nr 39, poz. 768) utrzymał w mocy decyzję z dnia 3 sierpnia 2000 r.

W skardze z dnia 29 grudnia 2000 r. do Naczelnego Sądu Administracyjnego firma KHIMVOLOKNO Mogilev Production Association — Białoruś wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Gospodarki z dnia 17 listopada 2000 r. oraz uchylenie poprzedzającej ją decyzji z dnia 3 sierpnia 2000 r. Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 24 stycznia 2003 r. uchylił zaskarżoną decyzję Ministra Gospodarki z dnia 17 listopada 2000 r. Konsekwencją wyroku NSA było zobowiązanie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej do ponownego rozpoznania sprawy. W toku prowadzonego postępowania wydane zostało postanowienie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie wstępnych ustaleń w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r. (M. P. Nr 24, poz. 228). Do wyżej wymienionych ustaleń, zgodnie z art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 125, poz. 1063 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2261), zwanej dalej „ustawą z 2001 r.”, stronom postępowania przysługiwało prawo do wniesienia zastrzeżeń. Strony nie skorzystały z tego prawa.

II. Legitymacja wnioskodawcy do wszczęcia postępowania oraz określenie przemysłu krajowego

Stosownie do treści art. 20 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 157, poz. 1028), zwanej dalej „ustawą z 1997 r.”, wniosek uważa się za złożony, jeśli popierają go producenci krajowi produkujący co najmniej 25 % całej produkcji krajowej towaru podobnego. Ponadto, jeżeli niektórzy producenci krajowi wyrazili sprzeciw wobec wszczęcia postępowania, wniosek musi być popierany przez producentów krajowych, których produkcja towaru podobnego jest większa (w ujęciu ilościowym) niż produkcja towaru podobnego produkowanego przez producentów krajowych, którzy wyrazili sprzeciw wobec wniosku. Ponieważ w toku niniejszego postępowania żaden z producentów krajowych towaru podobnego nie zgłosił sprzeciwu wobec wszczęcia postępowania, w celu ustalenia legitymacji wnioskodawcy do wszczęcia postępowania zbadano jedynie pierwszy z wyżej wymienionych warunków.

Z kolei, zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy z 1997 r., przemysł krajowy stanowi ogół producentów wytwarzających towar podobny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produk-

cja stanowi co najmniej 50% całkowitej produkcji krajowej tych towarów. Zdefiniowanie przemysłu krajowego jest istotne w celu określenia reprezentatywności danych dostarczonych przez współpracujących producentów, służących do zbadania szkody, jaką ponosił w okresie badanym przemysł krajowy ogółem.

Strona skarżąca twierdziła, że firma P.P.U.H. INTER-TEX z Kielc, importer kabla z włókna syntetycznego z poliestrów i syntetycznych włókien ciętych z poliestrów z Białorusi, jest również producentem syntetycznych włókien ciętych z poliestrów. Produkcja włókien miała polegać na wykonaniu operacji cięcia kabla białoruskiego na włókna odcinkowe (cięte).

Organ prowadzący postępowanie podjął następujące działania w celu ustalenia, czy wnioskodawca był legitymowany do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania oraz czy stanowi on przemysł krajowy:

- 1) zweryfikowano dane odnoszące się do produkcji, przedstawione przez producenta krajowego uczestniczącego w postępowaniu,
- 2) zwrócono się do Głównego Urzędu Statystycznego o informację na temat całkowitej produkcji syntetycznych włókien ciętych z poliestrów w latach 1996—1998,
- 3) zweryfikowano informacje firmy P.P.U.H. INTER-TEX z Kielc importera syntetycznych włókien ciętych z poliestrów z Białorusi podającego się za krajowego producenta włókien ciętych,
- 4) zwrócono się do Krajowej Izby Gospodarczej, Instytutu Technik i Technologii Dziewiarskich TRICOTEXTIL w Łodzi, zajmującego się m. in. gromadzeniem informacji i danych statystycznych oraz publikacją biuletynów pod nazwą Serwis Informacji Gospodarczej Przemysłu Tekstylnego, oraz firmy Textilimpex Spółka z o.o. w Łodzi o informacje dotyczące krajowych producentów syntetycznych włókien ciętych z poliestrów.

Na postawie uzupełnionych i zweryfikowanych materiałów zgromadzonych w pierwotnym postępowaniu potwierdzono, że za producenta syntetycznych włókien ciętych z poliestrów uznać można jedynie producenta wytwarzającego ten towar w pełnym procesie technologicznym, to znaczy od procesu przędzenia z polimeru poliestrowego kabla poprzez operacje wykończenia i cięcia na włókna odcinkowe.

Biorąc pod uwagę zgromadzone dane, stwierdzono, iż w latach 1996—1998 firma ELANA S.A. z Torunia była jedynym krajowym producentem syntetycznych włókien ciętych z poliestrów, w związku z tym spełniony został warunek określony w art. 20 ust. 1 i 2 oraz art. 2 pkt 3 ustawy z 1997 r.

Ustalenia wstępne w powyższym zakresie zostały podtrzymane w związku z brakiem uwag do postanowienia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie wstępnych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r.

III. Okres badany

Okresem badanym w zakresie dumpingu jest okres od dnia 1 stycznia 1998 r. do dnia 30 września 1998 r., natomiast dla określenia szkody okres od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia 30 września 1998 r.

Ustalenia wstępne w powyższym zakresie zostały podtrzymane w związku z brakiem uwag do postanowienia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie wstępnych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r.

IV. Określenie towaru

Towarem objętym postępowaniem antydumpingowym są syntetyczne włókna cięte z poliestrów, klasyfikowane w Polskiej Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego według kodu PCN 5503 20 00 0, pochodzące z Republiki Białoruś.

Krajowym towarem podobnym są syntetyczne włókna cięte z poliestrów produkowane przez firmę ELANA S.A. z Torunia.

Strona białoruska kwestionowała podobieństwo towaru polskiego i białoruskiego, uznając, że importowane z Białorusi syntetyczne włókna z poliestrów różnią się od produkowanych w Polsce. Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że nie została wyjaśniona w sposób wiarygodny kwestia podniesiona przez importera syntetycznych włókien ciętych z poliestrów z Białorusi, że włókna białoruskie są inne niż produkowane w Polsce.

Zgodnie z definicją towaru podobnego zawartą w art. 3 pkt 1 ustawy z 2001 r. (art. 2 pkt 1 ustawy z 1997 r.) jest to towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, lub w razie braku takiego towaru — inny towar, który, pomimo że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem antydumpingowym.

Zgodnie z przyjętą praktyką Światowej Organizacji Handlu przesłankami stwierdzenia podobieństwa towarów są:

- cechy fizyczne,
- skład chemiczny,
- kod taryfy celnej,
- percepcja użytkowników,
- proces produkcyjny.

Organ, zmierzając do wykonania zalecenia Naczelnego Sądu Administracyjnego, zwrócił się do białoruskiego producenta oraz eksportera syntetycznych włókien ciętych z poliestrów z prośbą o dostarczenie próbek tego towaru eksportowanego do Polski w okresie 1996—1998. Pomimo ponawianych próśb strona białoruska nie udostępniła stosownych próbek.

Badania wykonane przez Instytut Włókien Chemicznych w Łodzi musiały być przeprowadzone na

próbkach dostarczonych przez firmę ELANA S.A. z Torunia, która udostępniła włókna swojej produkcji i białoruskie w zakresie, jakim dysponowała.

W dwóch przypadkach na trzy badania wykazały podobieństwo towaru polskiego i białoruskiego, jeśli chodzi o porównanie cech fizycznych. Należy jednak zaznaczyć, że przeprowadzenie całościowych badań w tym zakresie, na podstawie bardziej reprezentatywnej próbki, nie było możliwe wobec braku współpracy przedsiębiorstwa białoruskiego.

W odniesieniu do kodu taryfy celnej należy stwierdzić, że zarówno włókna białoruskie, jak i produkowane w Polsce klasyfikowane są w Polskiej Scalonej Nomenklaturze Towarowej Handlu Zagranicznego według kodu PCN 5503 20 00 0.

W toku postępowania uzyskano oświadczenie krajowych użytkowników syntetycznych włókien ciętych z poliestrów korzystających w produkcji swoich wyrobów zarówno z włókien krajowych, jak i pochodzenia białoruskiego, że są to towary podobne i można stosować je wymiennie. W związku z tym przesłanka podobnej „percepcji użytkowników” jest spełniona.

W odniesieniu do składu chemicznego oraz procesu technologicznego wytwarzania obu rodzajów syntetycznych włókien ciętych z poliestrów uzyskano opinię Instytutu Włókien Chemicznych w Łodzi dotyczącą tych kwestii, która potwierdza, iż obie te przesłanki podobieństwa towaru są spełnione.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że zachodzą wszelkie, możliwe do zbadania przesłanki na poparcie twierdzenia, że krajowe syntetyczne włókna cięte z poliestrów są podobne do towaru objętego postępowaniem.

Ustalenia wstępne w powyższym zakresie zostały podtrzymane w związku z brakiem uwag do postanowienia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie wstępnych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r.

V. Wykaz ustalonych eksporterów oraz producentów towaru objętego postępowaniem zakończonym decyzją z dnia 3 sierpnia 2000 r.

W toku postępowania ustalono, że Zakłady KHMIVOLOKNO w Mogilewie są jedynym producentem syntetycznych włókien ciętych z poliestrów na Białorusi oraz jedynym ich eksporterem do Polski.

Ponadto w postępowaniu ustalono istnienie następujących importerów towaru objętego postępowaniem:

CLEAN HAUSE POLSKA Sp. z o.o.

P.P.H.U. INTER-TEX,

BATEX-SERVICE S.A.,

INATEX sp. z o.o.

P.H.P. ZAMBUT.

Ustalenia wstępne w powyższym zakresie zostały podtrzymane w związku z brakiem uwag do postanowienia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie wstępnych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r.

VI. Ostateczne ustalenia faktyczne dotyczące dumpingu

Ustalenia dotyczące dumpingu zostały dokonane na podstawie kwestionariusza przesłanego przez eksportera białoruskiego oraz danych odnoszących się do transakcji krajowych, przekazanych przez wnioskodawcę postępowania.

1. Wartość normalna

a) metodologia

Już w trakcie pierwotnego postępowania wykazano, że Republika Białoruś jest krajem nieposiadającym gospodarki rynkowej. Stwierdzenie to było oparte na analizie obiektywnych czynników ekonomicznych. Decyzja Ministra w tym zakresie była kwestionowana przez eksportera białoruskiego, ale zgodnie z wyrokiem NSA została ona uznana za prawidłową. Należy dodatkowo podkreślić, że w chwili obecnej obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2003 r. w sprawie określenia krajów o gospodarce nierynkowej na potrzeby postępowania antydumpingowego (Dz. U. Nr 88, poz. 807), które jednoznacznie określa, że Białoruś jest dla potrzeb postępowania antydumpingowego uznawana za kraj o gospodarce nierynkowej.

W związku z powyższym jako podstawę wyliczenia wartości normalnej, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z 2001 r. oraz zaleceniami Naczelnego Sądu Administracyjnego, przyjęto obliczenia na podstawie ceny faktycznie zapłaconej lub należnej na polskim obszarze celnym za krajowy towar podobny.

b) obliczenie wartości normalnej

Wartość normalną obliczono na podstawie ceny sprzedaży syntetycznych włókien ciętych z poliestrów firmy ELANA S.A. z Torunia na rynku krajowym, na poziomie cen producenta (ex-works), wyliczoną na podstawie faktur jako średnią ważoną cenę ze wszystkich transakcji zrealizowanych w okresie badanym od dnia 1 stycznia do dnia 30 września 1998 r. W efekcie tych obliczeń uzyskano wyższą wartość normalną niż w pierwotnym postępowaniu, w którym obliczenia opierały się na danych statystycznych, a nie na faktycznych transakcjach, co zostało zakwestionowane przez NSA.

2. Cena eksportowa

W toku postępowania cena eksportowa została obliczona na podstawie faktycznych danych przedstawionych przez KHIMVOLOKNO w kwestionariuszu antydumpingowym na poziomie cen producenta (ex-works) po dokonaniu wszelkich stosownych korekt. Cena ta jest średnią ważoną wszystkich transakcji eksportowych do Polski dokonanych przez firmę białoruską w okresie badanym.

3. Porównanie cen

Porównanie ceny eksportowej z wartością normalną dokonane zostało na tym samym poziomie obrotu, to znaczy na poziomie cen zbytu producenta (ex-works), zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z 2001 r.

4. Margines dumpingu

Margines dumpingu, zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z 2001 r., określono jako różnicę pomiędzy wartością normalną a średnią ważoną ceną wszystkich transakcji eksportowych.

Margines dumpingu wyrażony w procentach (w odniesieniu do ceny CIF) wyniósł 23,38 %.

5. Podsumowanie ostatecznych ustaleń dotyczących dumpingu

Obliczenia przeprowadzone w ponownym rozpatrzeniu sprawy wykazały, iż w okresie badanym występował import z Białorusi syntetycznych włókien ciętych z poliestrów realizowany po cenach dumpingowych. Przy zastosowaniu metodologii obliczeń zgodnej z zaleceniami NSA został ustalony margines dumpingu wyższy niż w pierwotnym postępowaniu.

Ustalenia wstępne w powyższym zakresie zostały podtrzymane w związku z brakiem uwag do postanowienia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie wstępnych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r.

VII. Ostateczne ustalenia faktyczne dotyczące szkody

Analizując sytuację przemysłu krajowego, Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej opierał się na danych dostarczonych przez spółkę ELANA S.A. — jedyne go producenta towaru objętego postępowaniem, oraz danych CIHZ.

1. Wielkość przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych oraz jego wpływ na poziom cen towarów podobnych na rynku krajowym

Zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy z 2001 r. Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej zbadał wielkość przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych w ujęciu bezwzględnym i względnym w stosunku do produkcji krajowej i udziału w rynku.

Wielkość przywozu syntetycznych włókien ciętych z poliestrów objętych postępowaniem, w latach 1996—1998, pomimo tendencji spadkowej, była znaczna. W wielkościach bezwzględnych przywóz przedstawiał się następująco:

1996 r.	— 10 050 ton
1997 r.	— 9 513 ton
9 m-cy 1998 r.	— 3 797 ton

Udział wielkości przywozu białoruskich włókien ciętych po cenach dumpingowych w odniesieniu do produkcji krajowej tego towaru wynosił: w 1996 r. — 40,1 %, w 1997 r. — 29,2 %, w 9 miesiącach 1998 r. — 15,5 %.

Udział wielkości przywozu białoruskich włókien ciętych po cenach dumpingowych w odniesieniu do konsumpcji spadał i wynosił: w 1996 r. — 30,5 %, w 1997 r. — 29,2 %, a w 9 miesiącach 1998 r. — 17,1 %.

Spadek wielkości przywozu włókien ciętych w okresie badanym wynika z faktu zastępowania tego przywozu importem kabla z włókien syntetycznych. W okresie objętym badaniami na przywóz włókien ciętych z Białorusi obowiązywało cło w wysokości 15,4%, podczas gdy import kabla nie był objęty takim cłem (stawka zawieszona do 0%). Importerzy sprowadzali więc kabel z włókien syntetycznych, który następnie cięto na włókna. Znajduje to odbicie w statystyce importu kabla z włókien syntetycznych. Należy podkreślić, że przywóz tego ostatniego towaru z Białorusi był objęty równoległym postępowaniem anty-dumpingowym.

Oprócz przeprowadzenia powyższej analizy, Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej zbadał także wpływ przywozu po cenach dumpingowych na ceny krajowego towaru podobnego, zgodnie z art. 17 ust. 3 pkt 1 ustawy z 2001 r. Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej ustalił poziom cen sprzedaży włókien ciętych na rynku krajowym na podstawie danych dostarczonych przez wnioskodawcę w toku postępowania. Ustalenie wpływu przywozu włókien ciętych na ceny włókien produkowanych przez przemysł krajowy zostało dokonane na tym samym poziomie obrotu. Za właściwy poziom dla porównania cen sprzedaży dla włókien ciętych z importu z Białorusi z cenami włókien produkcji krajowej uznano cenę, po której dokonano sprzedaży pierwszemu niezależnemu nabywcy w kraju. Badanie to wykazało, że ceny włókien importowanych są niższe o 12,3 % od cen krajowego towaru podobnego.

2. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych na sytuację przemysłu krajowego

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z 2001 r. Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej zbadał wpływ przywozu po cenach dumpingowych na sytuację polskiego przemysłu na podstawie poniższych wskaźników i czynników ekonomicznych oddziałujących na stan tego przemysłu:

- a) proces przewycięzania przez przemysł krajowy trudności spowodowanych przywozem na polski obszar celny w przeszłości towarów po cenach dumpingowych

Czynnik ten został uwzględniony, ponieważ przed okresem badanym nie stwierdzono istnienia importu dumpingowanego z innych kierunków.

- b) wielkość marginesu dumpingu

Czynnik ten został omówiony szczegółowo w punkcie VI niniejszego postanowienia.

- c) wielkość sprzedaży

Sprzedaż produkcji krajowej w okresie badanym wykazywała tendencję spadkową i wynosiła: w 1996 r. — 17 063 tony, w 1997 r. — 15 455 ton, w 9 miesiącach 1998 r. — 10 748 ton.

- d) zyski i straty

W okresie badanym wyniki finansowe przemysłu krajowego wykazywały stratę. Stopa zysku netto wynosiła: w 1996 r. — (-5,36 %), w 1997 r. — (-12,71 %), w 9 miesiącach 1998 r. — (-14,49 %).

- e) wielkość produkcji

W okresie badanym wielkość produkcji krajowej wzrosła i wynosiła: w 1996 r. — 25 035 ton, w 1997 r. — 32 583 tony, w 9 miesiącach 1998 r. — 24 428 ton.

- f) udział sprzedaży syntetycznych włókien ciętych z poliestrów produkcji krajowej w rynku

W okresie badanym udział przemysłu krajowego w rynku włókien ciętych zmieniał się nieznacznie. Udział ten wynosił: w 1996 r. — 52 %, w 1997 r. — 47,3 %, w 9 miesiącach 1998 r. — 48 %.

- g) wydajność produkcji przemysłu krajowego

W okresie badanym wydajność wyrażona w tys. zł/pracownika wynosiła: w 1996 r. — 124,3, w 1997 r. — 144,8, a w 9 miesiącach 1998 r. — 114,6 w porównaniu do 100,8 w 9 miesiącach 1997 r.

- h) stopa zwrotu inwestycji

W okresie badanym odnotowano spadek wskaźnika rentowności inwestycji.

- i) poziom wykorzystania mocy produkcyjnych

W okresie badanym wzrósł poziom wykorzystania mocy produkcyjnych i wynosił: w 1996 r. — 67,7%, w 1997 r. — 88,1 %, a w 9 miesiącach 1998 r. — 88,0 %.

- j) czynniki wpływające na ceny krajowe

Podstawowym czynnikiem wpływającym na ceny krajowe był przywóz syntetycznych włókien ciętych z Białorusi realizowany po cenach dumpingowych. Nie pozwalał on na wzrost cen w okresie badanym.

- k) skutki w zakresie przepływów pieniężnych, zdolności pozyskiwania kapitału i inwestycji

Analiza przepływów środków pieniężnych z działalności inwestycyjnej przemysłu krajowego wskazywała na hamowanie rozwoju przemysłu krajowego. Natomiast z analizy przepływów środków pieniężnych z działalności finansowej przemysłu krajowego wynika, że przemysł krajowy miał trudności z pozyskaniem kapitału z uwagi na nieoptymalność produkcji.

l) stan zapasów

W okresie badanym stan zapasów syntetycznych włókien ciętych z poliestrów zwiększył się. W 1996 r. wynosił 436 ton, w 1997 r. — 599 ton, a w 9 miesiącach 1998 r. wzrósł do 658 ton.

f) zatrudnienie związane bezpośrednio z produkcją

W okresie badanym zatrudnienie bezpośrednio związane z produkcją włókien ciętych utrzymywało się prawie na tym samym poziomie i wynosiło: w 1996 r. — 870 osób, w 1997 r. — 868 osób, a w 9 miesiącach 1998 r. zmniejszyło się do 865 osób.

m) poziom wynagrodzeń

Średnie wynagrodzenie przypadające na jednego zatrudnionego przy produkcji włókien ciętych w badanym okresie rosło nieznacznie powyżej inflacji.

n) rozwój przemysłu

Przemysł krajowy ze względu na wielkość importu włókien ciętych po cenach dumpingowych nie wykorzystuje posiadanych mocy produkcyjnych. W związku z ponoszonymi stratami na działalności operacyjnej ma także trudności z pozyskaniem kapitału, co wiąże się z minimalnym poziomem inwestycji. Należy więc uznać, że możliwości rozwojowe przemysłu są znikome.

3. Podsumowanie ostatecznych ustaleń dotyczących występowania szkody

Z analizy posiadanych przez Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej danych wynika, że import syntetycznych włókien ciętych z poliestrów po cenach dumpingowych jest dla przemysłu krajowego barierą, która utrudnia rozwój przemysłu. Na skutek oddziaływania konkurencji w postaci importu realizowanego po niskich i dumpingowych cenach przemysł krajowy nie jest w stanie zwiększyć swoich cen sprzedaży i realizuje sprzedaż ze stratą.

Ponadto przemysł krajowy nie jest w stanie zwiększyć sprzedaży na rynku krajowym. Konsekwencją tego jest stałe zmniejszanie się udziału w rynku przemysłu krajowego. Częściowo fakt ten jest spowodowany także bezpośrednim kupowaniem przez przemysł przetwórczy kabla z włókien syntetycznych z Białorusi i samodzielnego cięcia na własne potrzeby na włókna cięte, co zmniejsza popyt na ten towar

W trakcie analizy Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej nie stwierdził, że występują inne czynniki, poza wymienionymi, które mogłyby w znacznym stopniu przyczynić się do wyrządzenia szkody przemysłowi krajowemu. Badaniu poddano tutaj:

1) przywóz towaru podobnego nierealizowany po cenach dumpingowych

Import towaru objętego postępowaniem z kierunków innych niż Białoruś w stosunku do ca-

łego importu wynosił: w 1996 r. — 36,7 %, w 1997 r. — 37,3 %, a w 9 miesiącach 1998 r. — 67 %. Jednakże import ten był realizowany po cenach wyższych niż import z Białorusi i to nie on był powodem utrzymywania się niskich cen na rynku polskim.

2) spadek popytu na krajowe towary podobne oraz zmiany w strukturze konsumpcji

Popyt w okresie badanym utrzymywał się na stałym poziomie. Nie występowały w okresie badanym zmiany w strukturze konsumpcji.

3) rozwój techniki i technologii oraz konkurencja pomiędzy producentami krajowymi i zagranicznymi

W przypadku tym rozwój techniki i technologii nie jest czynnikiem, który w okresie badanym miał jakiegokolwiek znaczenie, gdyż w technologii produkcji nie nastąpiły żadne zauważalne zmiany. Nie istniał też czynnik konkurencji pomiędzy producentami krajowymi z uwagi na istnienie tylko jednego krajowego producenta.

4) restrykcyjne praktyki handlowe oraz zmiany w eksporcie i wydajności przemysłu krajowego

Nie stwierdzono istnienia restrykcyjnych praktyk handlowych w okresie badanym. Wydajność przemysłu krajowego wzrastała, ale mimo to przedsiębiorca krajowy ponosił straty na sprzedaży. Eksport w okresie badanym był duży: w 1996 r. — 8 233 tony, w 1997 r. — 16 964 tony, w 9 miesiącach 1998 r. — 13 621 ton, i stanowił ok. 50% sprzedaży ogółem. Jednak próby przedstawienia sprzedaży na rynki zagraniczne, wobec dużych strat ponoszonych na rynku krajowym, nie zapewniły rentowności przedsiębiorstwa.

Ustalenia wstępne w powyższym zakresie zostały podtrzymane w związku z brakiem uwag do postanowienia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie wstępnych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r.

VIII. Nałożenie cła antydumpingowego

Obecne postępowanie służy ponownemu rozpatrzeniu decyzji z dnia 3 sierpnia 2000 r., na podstawie której nałożono cła antydumpingowe na przywóz syntetycznych włókien ciętych z poliestrów z Białorusi w wysokości 7,3 %. W toku ponownego rozpatrzenia sprawy obecnego postępowania nie znaleziono argumentów na rzecz zmiany powyższej decyzji.

Należy podkreślić, że ponowne rozpatrzenie sprawy wykazało, iż faktyczny margines dumpingu dla towarów sprowadzanych z Białorusi był wyższy niż określono to w pierwotnym postępowaniu. Jednakże celem obecnego postępowania nie jest zmiana wysokości nałożonych ceł, a jedynie ponowne rozpatrzenie zasadności ich nałożenia.

Ustalenia wstępne w powyższym zakresie zostały podtrzymane w związku z brakiem uwag do postanowienia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie wstępnych

ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r.

IX. Ostateczne ustalenia dotyczące stanu prawnego

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej dokonał ostatecznego ustalenia, że spółka ELANA S.A. była legitymowana do skutecznego wnioskowania wszczęcia postępowania antydumpingowego na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 ustawy z 1997 r.

W toku postępowania ostatecznie ustalono, iż towar objęty postępowaniem jest zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy z 2001 r. towarem podobnym do towaru produkcji krajowej.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej dokonał ostatecznego ustalenia, że syntetyczne włókna cięte z poliestrów pochodzące z Republiki Białoruś w okresie badanym były przywożone na polski obszar celny po cenach dumpingowych w rozumieniu art. 4 ust. 2 ustawy z 2001 r.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej przeprowadził analizę czynników mających wpływ na sytuację przemysłu krajowego zgodnie z art. 17 oraz art. 19 ust. 1 ustawy z 2001 r. Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej ostatecznie stwierdził, że przemysł krajowy poniósł szkodę na skutek oddziaływania importu realizowanego po cenach dumpingowych.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w postępowaniu, zgodnie z art. 20 ustawy z 2001 r., zbadał również, czy istnieją inne niż przywóz po cenach dumpingowych czynniki, które mogły wyrządzić poważną szkodę przemysłowi krajowemu, i nie stwierdził istnienia takich czynników.

W trakcie ponownego rozpatrzenia sprawy Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej uzupełnił postępowanie dowodowe.

Postanowienie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Pouczenie

Zgodnie z art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352, z późn. zm.), stronom biorącym udział w postępowaniu antydumpingowym służy skarga do sądu administracyjnego, którą na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270) należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej na podstawie art. 54 § 1 tej ustawy.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

316

POSTANOWIENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 21 kwietnia 2004 r.

w sprawie ostatecznych ustaleń dokonanych w ramach ponownego rozpatrzenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r. w sprawie ustanowienia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny kabla z włókna syntetycznego z poliestrów, pochodzącego z Republiki Białoruś, po cenach dumpingowych

Na podstawie art. 36 ust. 1 i 2 w związku z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 125, poz. 1063 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2261), po ponow-

nym rozpatrzeniu decyzji Ministra Gospodarki z dnia 3 sierpnia 2000 r. w sprawie ustanowienia ostatecznego cła antydumpingowego w związku z przywozem na polski obszar celny kabla z włókna syntetycznego z poliestrów, pochodzącego z Republiki Białoruś, po cenach dumpingowych (M. P. Nr 25, poz. 523), zwanej dalej „decyzją z dnia 3 sierpnia 2000 r.”, dokonuje się ostatecznych ustaleń co do występowania dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy nimi.

I. Opis stanu faktycznego

Postępowanie dotyczące białoruskiego kabla z włókna syntetycznego z poliestrów zostało wszczęte

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie §1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).